

Møde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 61, fredag den 2. august 2024

Ikke korrekturlæst

Møde i Den Internationale Fredskoalition, nr. 61, fredag den 2. august 2024

DENNIS SMALL: Velkommen til alle. Dette er det 61. møde i træk i Den Internationale Fredskoalition. Mit navn er Dennis Small; jeg ordstyrer dette møde sammen med Dennis Speed. IPC har, som jeg nævnte, holdt møde i 61 uger. Initiativtageren til IPC er Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet. Hun vil være vores første taler i dag. Vi gennemfører dette møde i webinarformat, fordi vi har haft nogle ret avancerede sikkerhedsangreb mod vores enkle Zoom-møde, så vi stoler på, at I forstår nødvendigheden af at håndtere tingene på denne måde.

For at introducere Helga Zepp-LaRouche vil jeg blot sige, at til denne diskussion, som er præsenteret under overskriften, "Er dette det sidste opråb til at stoppe Tredje Verdenskrig", hendes påtrængende opfordring den 23. juli til at etablere et Fornuftens Råd for at tackle den globale krise, tror jeg burde være mere end tydelig for alle, der har deltaget i disse møder. Den sidste uges udvikling, svimlende begivenheder, meget skræmmende begivenheder, med de målrettede mord og krænkelser af suverænitet, der er i gang i forskellige lande, har bragt verden på randen af atomkrig på et andet område – efter det ukrainske område, nu det sydvestasiatiske område. For at diskutere det, forklare både hvad der foregår, og også komme med løsningsforslag, vil jeg gerne introducere Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God dag til jer alle. Tak skal du have,

Dennis. Som du lige sagde, har vi i de seneste uger primært fokuseret på krisen omkring Ukraine, men vi glemmer naturligvis aldrig det folkemord, der foregår i Gaza. Men den seneste udvikling med det målrettede mord på først Hizbollah-lederen Fuad Shukr og dagen efter på Hamas' chefforhandler, tidligere premierminister Ismail Haniyeh, i Teheran i forbindelse med indsættelsen af Irans nye præsident, har bragt verden på randen af ikke bare en ny krig, men denne krig kan hurtigt blive regional og endda mere omfattende end som så.

Det faktum, at man valgte at dræbe Haniyeh i Teheran, er naturligvis et klart signal: Hvis man skyder sin vigtigste forhandler i det formodede forsøg på at få en våbenhvile og en gidselaftale, udtrykker man ret klart, at den mulighed ikke er det, man sigter efter. Den iranske regering har allerede reageret ved at sige, at de først og fremmest beskylder USA for at være medskyldig i beslutningen, i handlingen og for at støtte den, og at de, der gjorde det, vil fortryde deres handling.

Det, der derfor truer, er en potentiel krig med Libanon, mellem Israel og Libanon, som man normalt vil sige er temmelig selvmorderisk set fra et militært synspunkt, fordi Hizbollah er en meget betydelig militær styrke sammenlignet med Hamas. De har omkring 150.000 missiler og ville under alle omstændigheder forårsage meget, meget alvorlig skade på Israel, hvis det kom til en krig. Men hvis man ser på begivenhedernes gang, er det klart, at Netanyahus rejse til USA, hvor han talte til begge Kongressens kamre og fik 58 stående ovationer. Der var omkring 100 kongresmedlemmer fraværende, som slet ikke deltog, men det ser ud til, at alle de andre gav ham 58 ovationer, mange af dem stående. Og da han også mødtes med præsident Biden og tog til Mar-a-Lago for at mødes med Trump, kunne han helt klart vende tilbage og sige, at han har grønt lys fra USA, som befinder sig i en valgkamp, og derfor ikke vil gøre noget for at hindre Israel i at gennemføre sine planer.

Hvad er Netanyahus motiver? Han er i en ret desperat situation, for hvis krigen stopper, er det meget sandsynligt, at der bliver afholdt nyvalg: Han ville være ude og måske endda blive fængslet, så han har en grund til at fortsætte krigen. Hvis man ser på den vedvarende politik i Gaza, hvor der ifølge det britiske lægetidsskrift Lancet ikke er blevet dræbt 39.000 palæstinensere siden oktober, men ifølge {Lancet} snarere 186.000, og professor Mearsheimer udtalte endda, at det sandsynlige tal er 250.000 dræbte. Der er tale om et komplet mareridt, for nu kommer der stort set ingen fødevarer ind i Gaza længere. Der er en forfærdelig medicinsk krise, hvor sygdomme, der var forsvundet, kommer tilbage, og det ligner virkelig en komplet udryddelsespolitik mod palæstinenserne.

Så hvorfor skulle disse målrettede mord på Shukr og Haniyeh finde sted? Den eneste konklusion, man kan drage, er, at Israel er så sikker på, at USA vil bakke dem op, at de turde gøre disse ting. Faktisk var det eneste, der kom fra Blinken og forsvarsminister Austin som kommentar til mordet på Haniyeh, at sige, at hvis Israel bliver angrebet, vil USA naturligvis komme Israel til undsætning. Det er det modsatte af at sige: "Nej, Israel skal stoppe, de skal ikke gøre det her." Det er praktisk talt et grønt lys.

Så det er en meget, meget alvorlig situation, og jeg kan kun sige, at hvis man læser artiklen fra 30. juli i magasinet Foreign Policy med overskriften "Ville USA overveje at myrde Putin?". Dette er den førende udenrigspolitiske tænketanks magasin, og de diskuterer muligheden for at myrde lederen af verdens mægtigste atomart bevæbnede nation. De gennemgår historien om at vælte regeringer – Mossadegh i 1953, Allende i Chile den 11. september 1973, de mange forsøg på at dræbe Castro, og naturligvis går de derefter ind i en virkelig uhyggelig hårrejsende diskussion om "Hvem kunne udføre et attentat mod Putin?" De gennemgår alle de mennesker, der er tæt på i hans sikkerhedsapparat, og det gøres med en sådan

nøjagtighed, at enhver, der læser denne artikel, må komme til den konklusion, at der har været seriøse overvejelser om, hvis man ville dræbe Putin, hvordan ville man så gøre det? Og det synes jeg mildest talt er et fuldstændigt sammenbrud af enhver form for høflighed i internationale relationer og diplomati. Jeg kan kun sige til det kollektive Vesten, som tror, at de er den åh-så-gode regelbaserede orden, at denne artikel virkelig er utrolig, og at den burde være en del af den politiske diskussion i hvert eneste land.

Nu bare for at nævne et par andre optrapninger, som er en del af billedet: I det mindste et lille antal F-16-fly er tilsyneladende ankommet til Ukraine. I alt skulle det blive til 50 i den næste periode, måske ikke alle i år, men 20 skulle ankomme i år. Rusland har allerede sagt, at de vil udslette disse fly. Så det er en klar optrapning. Og så er det naturligvis stadig elefanten i rummet, hvad Scholz sagde efter NATO-topmødet, da han sagde: "USA traf beslutningen om at installere langtrækkende missiler i Tyskland, og det var en god beslutning." I mellemtiden er en ret sen, men nødvendig begyndelse på et slagsmål startet i det tyske parlament, hvor nogle SPD-medlemmer, fraktionsleder Rolf Mützenich og nogle andre, Stegner og så videre, har sagt, at dette kræver en debat i parlamentet. Jeg kan kun sige, at eftersom disse missiler først skal installeres i 2026, må vi genskabe en stærk fredsbevægelse, mindst lige så stærk som i begyndelsen af 1980'erne, for at stoppe det. Fordi det gør Tyskland til et mål i en krig, hvor – hvis det skulle ske – Tyskland ikke har nogen chance for at overleve. Hvorfor skulle vi derfor acceptere at gennemføre en strategi, som i værste fald ikke giver Tyskland mulighed for at eksistere? Så den skal imødegås med alle midler.

Et sidste ord om udviklingen i USA: Trump havde nævnt, at han mente, at det ville være et kup, hvis Biden blev fjernet som kandidat til den næste valgperiode. Jeg ved ikke, om ordet kup er det rigtige, men det viste i hvert fald de knap så

demokratiske procedurer i Det Demokratiske Parti. For der er troværdige rapporter om, at dette blev orkestreret af tidligere præsident Obama, og at en afgørende rolle i det afgørende øjeblik blev spillet af Nancy Pelosi, som angiveligt sagde til Biden: "Vi kan enten gøre det på den pæne måde eller ikke så pænt" og truede med at påberåbe sig det 25. forfatningstillæg. Hvis man lytter til tonen i dette, lyder det mere som Chicago-mafiaen, der giver dig et tilbud, du ikke kan afslå, end som en demokratisk dialog mellem civiliserede mennesker.

Til sidst vil jeg sige, at den strategiske situation er under fuldstændig forvandling. Intet er det samme den næste dag som før. Vi har sagt det mange gange, at det, der ligger bag alt dette, er transformationen af et system, der varede i 500 år – kolonisystemet, som erstattes af fremkomsten af et nyt økonomisk system, hvor BRIKS-Plus, de andre organisationer som SCO, ASEAN og andre, er i færd med at danne et nyt økonomisk system, hvor landene i det Globale Syd ønsker at komme ud af deres tilstand af underudvikling og fattigdom. Og det er tilsyneladende det geostrategiske spørgsmål, hvorfor NATO mener, at de er nødt til at føre en samtidig krig mod Rusland og Kina, som der er en aktiv debat om i USA. Er USA klar til sådan en dobbeltskyld, eller skal de først have en militær opbygning? Igen en fuldstændig vanvittig præmis, for hvis man tænker i de baner, taler man om tredje verdenskrig.

Det er ret fascinerende, at EU langt fra er forenet. Hvis man på den ene side ser på Bruxelles, von der Leyen og så videre, så har EU mistet al selvstændighed. De opfører sig som en total vasal for den angloamerikanske NATO-politik. Men hvis man ser lidt nærmere på det, ser man, at enheden hurtigt falder fra hinanden, ikke mindst på grund af den modige indgriben fra Ungarns premierminister Orbán, som med sin diplomatiske mission rejste til Kiev, Moskva, Beijing, Washington og Mar-a-Lago dagen efter, at Ungarn overtog EU-formandskabet for Det Europæiske Råd. Og han promoverer en

fredsplan, som får opbakning fra Kina, Brasilien, Indien og mange andre lande. Orbán har også holdt en helt utrolig tale i Rumænien, hvor han tager det samme emne op, nemlig at vi ser en transformation, som ikke er set i 500 år. Han beskriver dybest set ret præcist, hvad der er Vestens problem: Nemlig at de har opgivet forestillingen om nationalstaten og alle de traditionelle værdier, der følger med, og at magtens centrum er ved at flytte sig til Asien. Han kommer til en lignende konklusion som den, vi har diskuteret her mange gange, nemlig at udvejen er at samarbejde med dette nye system.

Jeg kan kun sige, at vi sidder på en regulær krudttønde. Vi kan se en optrapning til en global krig over Ukraine, over Mellemøsten og også dette forsøg på at lave et globalt NATO i Indo-Stillehavet, som også er i fuld gang. Det er absolut farlige udviklinger, som skal korrigeres og ændres. Derfor mener jeg virkelig, at denne idé om et Fornuftens Råd med vigtige mennesker fra mange, hvis ikke alle lande, der træder frem for at tilbyde en fornuftig løsning, er noget, vi aktivt bør diskutere. Jeg kan kun sige, at det er et koncept, der vækker stor genklang, ud fra nogle foreløbige organiseringer. Og det kan naturligvis kun offentliggøres, hvis vi har et tilstrækkeligt antal af sådanne mennesker, som er villige til at træde frem på denne måde.

Dette var alt, hvad jeg ville sige i begyndelsen, og jeg kan kun sige, at organiseringen af denne organisation for at forsøge at forene den internationale fredsbevægelse er mere påtrængende end nogensinde før, og derfor hilser jeg alle jer, der er samlet her i dag.

Bemærkninger under diskussionen

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne tage fat på det, som Dr. Awad sagde. Jeg er fuldt ud klar over, at det forslag, vi har fremsat om en Oase-plan, i betragtning af den nuværende fare for en regional krig, ikke ser særlig sandsynligt ud. Men jeg tror stadig, at ideen om at have en økonomisk udviklingsplan,

som virkelig ville være til gavn for alle landene i hele regionen – faktisk regionen fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfen – det er virkelig et stort geostrategisk område, som er en slags knudepunkt mellem Asien, Afrika og Europa. I oldtiden, med den gamle Silkevej, var dette et blomstrende område i verden, et knudepunkt for udveksling af varer, teknologier, kultur, de smukke byer for 2.000 år siden, alt fra Samarkand til Damaskus og andre steder. Jeg tror, at når man ser tilbage på historien, bliver man nogle gange mindet om, at der var bedre tider, og at man gennem en fælles indsats kan skabe en bedre fremtid. Og forudsat at vi ikke får denne krise til at eksplodere i en regional eller endda global krig, tror jeg, at tiden vil komme, for ideen om at have en oase-plan på bordet – vi fortsætter med at organisere os for den, og jeg vil opfordre alle i denne samtale til at hjælpe os med at gøre det: Ideen er at afholde flere seminarer i forskellige hovedstæder i verden eller andre byer og så til sidst engagere nogle af regionens regeringer. For økonomisk udvikling er vejen til fred, så jeg synes ikke, vi skal udelade det perspektiv.

Og generelt kan jeg kun sige, at ideen om at tænke i et helt nyt paradigme, en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage højde for alle lande. For jeg tror, at hvis man udelader en region i verden, eller endda et land i verden, så er det et springbræt til den næste krig. Jeg er helt overbevist om, at menneskeheden er i stand til at tænke fornuftigt! Vi er den intelligente art, vi har produceret en utrolig rigdom af opdagelser. Vi har bragt menneskeheden fra et meget lavt niveau af befolkningstæthed på måske 1 million mennesker på planeten, og nu er vi 8 milliarder. Hvis man tænker på, at hver af disse 8 milliarder, hvis de udvikles ordentligt, kan blive et geni som Beethoven, Einstein, Konfucius og så mange andre store hjerner. Jeg tror på kraften i den menneskelige arts kreativitet, at vi er på nippet til enten at ødelægge os selv eller skabe en orden, som gør det muligt for hvert eneste land på planeten at overleve,

hvis vi bliver enige om begrebet suverænitet og lighed for alle disse lande.

Så selv om det ser meget desperat ud lige nu, tror jeg, det er meget vigtigt at fastholde denne vision om, hvor vi skal hen for at løse disse problemer. Jeg tror, at denne idé om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred er mere påtrængende end nogensinde før.

{Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne opfordre folk til at tage resolutionen fra Chandra Muzaffar til sig og hjælpe os med at sætte den på den internationale dagsorden. Det kan du gøre på mange, mange måder. Du kan tale med blogs, du kender til, du kan gå til konsulaterne i alle disse lande, hvad du end kan gøre for at give det momentum. Eller du kan bare tage kontakt til os, så sender vi ud fra et centralt sted. Afhængigt af hvor du er, kan du lave fælles interventioner med os. Men jeg beder jer faktisk om at hjælpe os med at sætte fokus på folkedrabet i Gaza og faren for en større krig ved FN's generalforsamling. Jeg tror, at det er det eneste forum, der er tilbage. For FN's Sikkerhedsråd nåede ikke engang frem til en fælles erklæring i denne uge, efter at de havde haft denne særlige session, fordi der var så mange afvigende synspunkter. Det gør det bare klart, at FN's Sikkerhedsråd under de nuværende forhold ikke udfører den opgave, det burde have, og derfor er FN's Generalforsamling virkelig det eneste forum, der er tilbage.

Så det er én ting.

Dernæst vil jeg opfordre jer alle til at hjælpe os med at lave demonstrationer – der er arrangementer i omkring 1.000 byer på Hiroshima-dagen den 6. august, men vores arrangement er den 9. august. Uanset hvor der er demonstrationer, så mobiliser til dem, deltag i dem – ikke kun dig selv, men få også andre

organisationer til at tage derhen. Derefter skal vi blive ved med at opbygge ideen om massedemonstrationer frem til den 1. september, som er den internationale fredsdag. Så det er meget konkrete begivenheder for den næste periode. Og hjælp os med at gøre næste uges IPC-møde til et stort, stort gennembrud, for vi er nødt til at samle vores kræfter og blive flere.

Jeg vil også gerne gentage idéen om, at du skal abonnere på EIR Daily Alert, fordi du intetsteds får et bedre resumé og en strategisk vurdering på dag-til-dag-niveau, plus dybdegående nyheder, analyseret ud fra vores 50 års erfaring. Så vær venlig at abonnere på det: Det er meget billigt, og det er ikke et spørgsmål om penge.

Lad mig så til sidst sige et opklarende ord om ideen om Fornuftens Råd. Selvom jeg absolut går ind for snart at skabe en platform, hvor det kan komme med meningsfulde forslag, tror jeg, at vi først skal tage et andet skridt. Vi er nødt til at se ud i hvert eneste land på planeten, hvor de mest integrerede, vidende, moralsk absolut førende mennesker er, som f.eks. har været i tidligere regeringspositioner, tidligere militærfolk, tidligere kirke- og religionsfolk, andre, videnskabsfolk, kunstnere af enestående kvalitet – mennesker, som virkelig gennem deres livsværk har bidraget med noget til at træde frem i denne utrolige krise for hele menneskeheden, og skabe en institution, som er værdig til menneskets værdighed og menneskehedens karakter som en kreativ art. For det er som en moralsk test: Har vi som menneskehed skabt den lederskabskvalitet, der skal til for at træde frem i denne krisetid og komme med løsninger? For at det skal fungere, kan vi ikke bare invitere alle, der er velmenende, men det skal være de to eller fem eller et hvilket som helst antal af de bedste mennesker i hver nation, som passer til disse kvalifikationer, og vi skal handle hurtigt, for krisen er meget akut.

Så jeg vil bede jer om, at hvis I kender sådan en fremragende person i jeres land eller i andre lande, så kom frem og fortæl

os, hvem de er, og om I kan hjælpe os med at komme i kontakt med dem. Vi har allerede – jeg ved ikke præcis, hvad det seneste tal er – men jeg vil sige, at vi allerede har næsten et dusin mennesker fra forskellige lande. Men jeg vil ikke bare gøre det til en massebegivenhed, for det skal virkelig være det bedste af, hvad menneskeheden har frembragt, i det mindste tilnærmelsesvis. Og når man så har samlet den gruppe – i det mindste en kerne af en sådan gruppe – bør disse mennesker træde frem med en kommunikation til verden. Og derefter kan vi skabe en platform for løbende kommunikation og arbejde. Men det første skridt er at organisere folk og konstituere dette Fornuftens Råd, så det kan komme i aktion. Så hvis du har nogen i tankerne, som passer til dette – og jeg kan kun fortælle dig fra min egen organisering, at jeg havde flere fremragende diskussioner. Konceptet er let at forstå, nemlig at man har brug for en ny institution med moralsk integritet hævet over partipolitik, over den sædvanlige form for skænderi og polemik og hvad ved jeg. Så hvis du kender sådan nogle mennesker og kan hjælpe med at organisere det, så tråd endelig frem.

Det var egentlig alt, hvad jeg ville sige. Men det er klart, at krisen er af en sådan karakter, at vi virkelig er nødt til at forstærke vores indsats og trække flere mennesker ind i det så hurtigt som muligt. Så jeg håber at se dig og mange flere i næste uge.

SPEED: Mange tak, Helga. Dennis, for at vende tilbage til dig, vil jeg gerne stille et spørgsmål, hvis du kender svaret: Hvor mange nationer har vi haft på disse møder? For man kan også tænke på næste uge. Vi havde f.eks. 1.000 mennesker eller noget i den stil, men vi havde en meget bred repræsentation af nationer. Jeg tænkte bare på, om vi egentlig ved, hvor mange der har været med?

SMALL: Jeg kender ikke det nøjagtige antal, men det var et sted mellem 30 og 40 nationer.